ISSN 1332-7682

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

Čestit Božić i sretna 2013. godina

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
Konavoska 2, ZAGREB
ŠKOLSKA GODINA 2012./2013.
Godina 21. Broj 38.

Sadržaj:

Sadržaj: 2
Zanimljivosti u Elektrotehničkoj školi 3
Automatizacija u prometu 2012. 4
Uz obljetnicu rođenja Hermanna Bolléa 6
Dani kruha 9
DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI 07.12. 2012. 13
DAN DARIVATELJA KRVI 15
DOŠAŠĆE I BOŽIĆ 2012. 16
Razmišljanje o Božiću 17
PAHULICE 17
Božićna akcija, Za 1000 radosti 18
Učenici o svojim profesorima, s razlogom 18
Biljni i životinjski svijet oko nas 20
Tisuću razloga da se dođe na otok Hvar, a ni jedan da se ode 21
Sanjao sam kako ću postati velika zvijezda 22
Ljubav 22
Mislio sam mislio da će biti teško 24
Na mladima svijet ostaje 25
Preobrazba 25
Svijet koji nas okružuje 26
Svidjele su mi se radionice za radioničke vježbe 27
U srednjoj školi 27
Uživam u svojim slobodnim aktivnostima 28
Druženje s vatrogascima jako mi odgovara 29
Kad se to dogodi svi ćemo biti zadovoljni 29
Nastavnici su susretljivi i tolerantni 30
MUDROSLOVICE POZNATIH NAM MUDRACA i "MUDRICA" 31
LEKSIKON 33

Zanimljivosti u Elektrotehničkoj školi

U novu školsku godinu smo zakoračili s novim zakonskim rješenjima, a jedno od njih glasi:

Učenik koji je završio obrazovni program u trajanju od tri godine, može u roku od godine dana od završetka strukovnog programa nastaviti školovanje u statusu redovitog učenika.

U Elektrotehničkoj školi 22 učenika koriste ovu zakonsku mogućnost, te tijekom ove školske godine polažu razlikovne i dopunske ispite. Ukoliko će uspješno savladati te obaveze moći će u idućoj školskoj godini upisati četvrti razred. Nadam se da učenici marljivo uče i pripremaju se za ispite, jer će jedino na taj način doći do željenih rezultata.

Na sjednici nastavničkog vijeća koja je održana 21.11. posjetila nas je ravnateljica Srednje škole - Centra za odgoj i obrazovanje Zagreb mr. sc. Đana Baftiri (http://ss-centar-odgojiobrazovanje-zg.skole.hr/?news_id=101 i održala korisno i zanimljivo predavanje te se i ovim putem želim zahvaliti Đani na uloženom trudu i vremenu.

Četvrtak 29.11. ostat će u školama zapamćen po štrajku, no meni će u sjećanju ostati i razgovor koji sam vodio u Školi sa dekanom Visokog učilišta Algebra mr. sc. Mislavom Balkovićem koji je predsjednik Sektorskog vijeća za elektrotehniku i računalstvo (http://www.algebra.hr/materijali/pdf/mislav_balkovic.pdf). Tijekom jednosatnog razgovora dvoje ljudi koji surađuju i poznaju se preko deset godina dotakli smo puno tema, i vjerujem

kako će ovaj razgovor dugoročno biti obostrano vrlo koristan. Prvi opipljivi rezultat bit će Mislavova prezentacija dviju važnih tema za Školu na idućoj sjednici nastavničkog vijeća.

U ponedjeljak 3.12. posjetili su nas profesori Tehničkog veleučilišta u Zagrebu. Dobrosusjedske odnose namjeravamo još više popraviti budućim suradnjama. Obišli smo nekoliko laboratorija, te dogovorili uzvratni posjet.

Prirodno je kako dvije srodne ustanove u istoj zgradi međusobno surađuju i pomažu jedni drugima i na taj način u kvalitetnom okruženju lakše napredujemo.

Renato Matejaš, prof.

Automatizacija u prometu 2012.

Od 14. do 18. studenoga, u organizaciji KoREME (Hrvatskog društva za komunikacije, računarstvo, elektroniku, mjerenja i automatiku) i pod pokroviteljstvom nekoliko ministarstava, fakulteta, HGK, Hrvatske komore inženjera tehnologije prometa i transporta, HAZU i tvrtke Končar, ali i drugih velikih tvrtki iz zemlje i inozemstva koje se bave prometom (transportom), održan je 32. skup o prometnim sustavima Automatizacija u prometu 2012.

Radi se o tradicionalnom stručnom skupu koji se svake godine održava u drugom gradu i sastoji se od dva dijela. U prvom dijelu brojni naši i strani stručnjaci, iz raznih područja automatizacije, upravljanja, transporta i prometa, ali i drugih područja, drže predavanja o novim tehnologijama i smjerovima razvoja, a u drugom (praktičnom) dijelu najčešće se odlazi u posjet tvrtkama vidjeti ono što je na predavanjima prezentirano.

Tako su ove godine, tijekom prva dva dana skupa, na Fakultetu elektrotehnike i računarstva u Zagrebu, održana brojna predavanja i izlaganja iz područja svih vrsta prometa (cestovni, željeznički, zračni, pomorski i riječni). Drugi dio skupa započeo je posjetom zagrebačkom Glavnom kolodvoru gdje je predstavljena modernizacija signalno sigurnosnog sustava. Treći dan skupa posjetili smo podružnicu DARS-a u Pesnici pored Maribora i upoznali se s radom jedne od većih cestovnih baza u Sloveniji. Zatim smo nastavili do Graza, gdje smo posjetili ASFINAG-ov Centar za upravljanje autocestama i nadzor prometa tunela Plabutsch. Radi se o dvocijevnom tunelu koji je dug oko 10 kilometara i važan je dio pririnske autoceste, a kojim dnevno prođe i do 40 000 vozila.

Tunel je u potpunosti pokriven nadglednim kamerama (ima ih više od 200 i mogu okretati za 360°) koje služe isključivo za nadzor (policija ih ne može koristiti za mjerenje brzine vozila), svakih 225 metara nalaze se ugibališta s VoIP telefonima za hitne slučajeve, a svakih 500 metara nalaze se izlazi za slučaj opasnosti. U tunelu

se nalazi nekoliko LED reflektora, semafori, a posebnost tunela je da ima potpuno poprečno prozračivanje. Tunel je i veliki potrošač energije: samo za osvjetljavanje tunela godišnje se potroši 4,7 MWh električne energije. A gdje je sve ostalo?

Uz pomoć Etherneta iz tunela se skuplja više od 70 000 podataka. Mreža se sastoji od dva redundantna kruga izvedena optičkim kabelima i ima 12 podmreža. U mreži su korišteni preklopnici namijenjeni posebnim uvjetima rada (rail switch), a korištene su optičke i fastethernet veze. Ako govorimo o bojanju tunela, tuneli se peru svake godine nakon zime, a boje se jednom u 10 godina (a kod nas?).

Sljedeća postaja bila nam je Luka Beč (Hafen Wien). To je najveći logistički centar u Austriji. Iako je na Dunavu, kanalima je povezana s rijekom Rajnom pa tako i sa Sjevernim morem. Brodovima se najviše prevoze naftni proizvodi, sol za posipanje cesta, cement, pijesak, čelik i poljoprivredni proizvodi. Zanimljivo je da se najveći dio transporta u/iz luke zapravo odvija željeznicom. Unutar luke nalaze se brojna moderna skladišta, terminal za 10 000 osobnih vozila (od kojih se četvrtina može smjestiti u zatvoreni prostor) te prateće službe za pripremu auta za isporuku kupcima, kontejnerski terminal, marina.... Njene usluge koristi nekoliko stotina tvrtki iz cijelog svijeta.

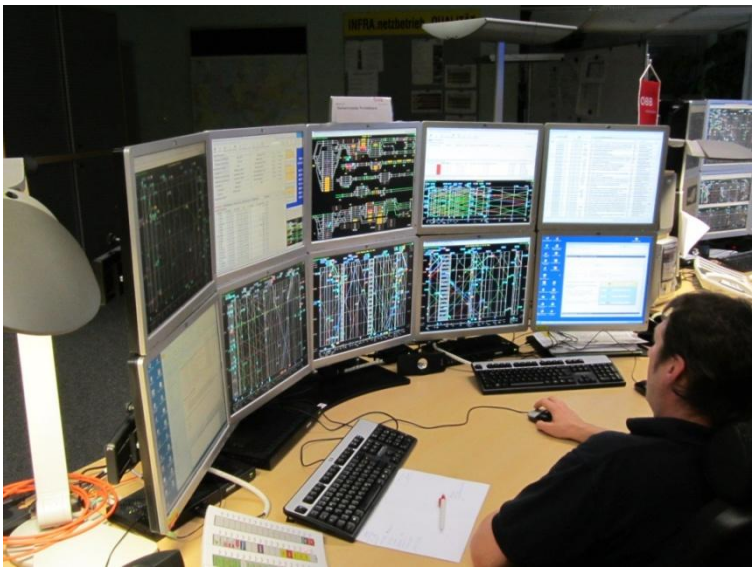

Sljedeća postoja bile su nam Austrijske državne željeznice (ÖBB Infrastruktur) – sjedište u Beču. U Austriji ima otprilike 5000 km tračnica preko kojih se godišnje preveze 210 milijuna putnika i 100 milijuna tona robe, a tvrtka ÖBB Infrastruktur mora (uz što niže troškove) omogućiti da cijeli sustav radi bez greške. Njihov je cilj siguran, brz, točan i ekološki prihvatljiv željeznički promet, te zadovoljni klijenti. Zato kontinuirano ulažu u moderne upravljačke sustave, ali napominju da imaju i vrlo kvalitetno strukovno obrazovanje. Na slici možete vidjeti detalj iz upravljačke sobe gdje zaposlenik vidi on-line situaciju na svojoj dionici i može intervenirati, ako je potrebno (npr. propustiti neki vlak mino redovnog reda vožnje). Njihov je plan u

poptunosti automatizirati željeznicu (od 5000 km tračnica, ovim je sustavom zasad pokriveno tek 3000 km).

Idući smo dan posjetili bečku zračnu luku. Nakon sigurnosne kontrole (koju smo morali proći kao da putujemo zrakoplovom) provezli su nas autobusom kako bismo vidjeli život unutar zračne luke – stare i nove terminale (ali sa strane zrakoplova), navođenje zrakoplova na točno određeno mjesto (da se može spojiti s pokretnim stepenicama), kako uzemljiti pristigli zrakoplov, kako spojiti energetske vodove na zrakoplov, zatim smo vidjeli različite vrste zrakoplova (od jako malih do ogromnih, te zrakoplovi koji troše manje goriva jer imaju krila pod većim nagibom) koji su bili u različitim fazama (parkirani, na popravku, na redovnom servisu, čišćenju, iskrcavanja tereta, ukrcavanja tereta, ...). Zanimljivo: bečka zračna luka najveći je poslodavac u Austriji: u

230 tvrtki koje izravno rade na zračnoj luci je 18000 zaposlenih, a tu je još i 52500 zaposlenih koji su indirektno povezani sa zračnom lukom.

I na kraju – posjetili smo centar za nadzor prometa u gradu Beču, koji ima već 50 godišnju tradiciju. I dok je prije 50 godina u Beču bilo tek osam semafora, danas je njihov broj veći od 1200. Naravno i tehnologija je danas puno naprednija. Od upravljačkog centra do upravljačkog ormarića većine semafora povučeni su optički kabeli, a od tih ormarića do samih semafora bakreni vodovi (fastethernet). Semafori imaju nekoliko režima rada (jutarnji – promet uglavnom ide prema centru grada, večernji – promet uglavnom ide iz centra grada, posebni – npr. nogometne utakmice, uobičajeni, itd.). Prateći promet u realnom vremenu, mogu se stvarati „zeleni valovi“ prema potrebi.

Nakon ovog bogatog službenog dijela, imali smo i nešto slobodnog vremena koje smo potrošili na „leteće“ razgledavanje Beča. Pošto je Advent u Beču već počeo, uživali smo u posebnoj atmosferi .

Romana Bogut, prof

Uz obljetnicu rođenja Hermanna Bolléa

Ako postoje mjesta koja istodobno izazivaju tugu i divljenje, pijetet i ushićenje umjetnošću, onda je to park-groblje Mirogoj.
Kad se dolazi sa stručkom cvijeća, uz

treperenje svijeća i s mislima koje odlaze
daleko – u neko drugo, zajedničko
vrijeme i drukčije susrete – to je priča o
ljudima koji ostaju i kad su otišli.
O ljudima koji su tu, za nas i u nama.

(Zagreb – glavni grad Hrvatske
Turistička zajednica grada Zagreba)

Na današnji dan, 18. listopada, navršava se 167 godina od rođenja jednog od najvećih graditelja – arhitekta Hermanna Bolléa, kojeg se prisjećamo, uz motive sa starih razglednica iz Grafičke zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Njemački arhitekt Hermann Bollé rođen je 18. listopada 1845. godine u Kölnu. Iako je po rođenju bio Nijemac, cijeli je svoj graditeljski opus posvetio Zagrebu i Hrvatskoj u ondašnjim njezinim povijesnim granicama. Gotovo je nemoguće zamisliti današnji izgled Zagreba i mnogih drugih dijelova Hrvatske bez njegova bogatoga i osebujnoga graditeljskoga te društveno-kulturnoga i pedagoškog rada. Jedan je od najzaslužnijih za to što se Zagreb za njegova vremena svojim monumentalnim građevinama, urbanističkim rješenjima i prostranim perivojima svrstao među ljepše srednjoeuropske gradove, po čemu se posebno isticao u svojem južnoslavenskom okruženju. Bio je i ostao jedan od najplodnijih i najuglednijih hrvatskih graditelja.

Studirao je arhitekturu na Bečkoj akademiji, a s obzirom na to da je za boravka u Italiji upoznao Strossmayera i Kršnjavoga, životni ga je put skrenuo u Hrvatsku. Počeo je obnovu crkve svetog Marka te izgradnju đakovačke katedrale. Oboje je radio prema nacrtima svojega učitelja Schmidta. No, za restauraciju zagrebačke katedrale sam je napravio nacrte. Najviše je došla do izražaja njegova historicizacija i gotizacija, takozvana čistoća stila. Bollé je kompletno promijenio arhitekturu katedrale i tornjeva te unutrašnjosti. Dok je radio na zagrebačkoj katedrali, koja je ostala njegov najpopularniji rad, Bollé je krajnjom brižljivošću dizajnirao svaku pojedinost. Projektirao je skladnu i kvalitetnu zgradu Muzeja za umjetnost i obrt i s njom ujedno određuje i mjeru trga, njegov budući izgled. Posebno će ostati zapamćen po uređenju gradskog groblja Mirogoj. Mirogoj je Bollé gradio u tišini na sjevernim obrežjima grada tijekom nekoliko desetljeća i to je jedan od najvećih projekata europskog historicizma uopće. U sklopu projekta izgrađene su pola kilometra duge arkade sa 20 kupola te brojni drugi sadržaji među kojima je najdojmljivija kapela Krista Kralja. Bollé je namjeravao cijelo groblje okružiti arkadama, a od toga je bio prisiljen odustati zbog nedostatka novaca. Tako je zapravo Mirogoj, kao jedno od najljepše uređenih groblja u ovome dijelu Europe, ostao nedovršen.

Bio je aktivan član Društva umjetnosti, jedan je od utemeljitelja i ravnatelja Muzeja za umjetnost i obrt , Obrtne i Graditeljske škole, koju je vodio 32 godine. S učenicima i nastavnicima sudjelovao je na velikim svjetskim izložbama, dobivši više vrijednih priznanja i odlikovanja. Unatoč polemikama koje se i danas vode glede njegova rada, Bolle je nesumnjivo ostavio golem restauratorski i graditeljski opus s prepoznatljivim odlikama europske arhitekture.

Da ništa drugo nije napravio nego samo kaptolsku katedralu i mirogojske arkade, u kojima je i sam pokopan i gdje je izložena njegova bista, izrađena još za njegova života, arhitekt Hermann Bollé ušao bi u knjigu zaslužnih Zagrepčana.

Hermann Bollé umro je 17. travnja 1926. godine u Zagrebu.

I trepere svijeće, i prolaze ljudi… U tišini arkada,
u skladnim djelima kipara koja traju i koja
svjedoče o njima i nama, spomenici su njihovi
i naši, u prolaznosti neprolazni….

(Zagreb – glavni grad Hrvatske
Turistička zajednica grada Zagreba)

Za Napon riječi priredila Anita Brigović, prof

Dani kruha

Taj veliki događaj ove se godine zbio u našoj školi. Kakav mu je značaj bio govori činjenica da se je naša knjižnica bila premala. Bila je to prava mala svečanost. Na početku se prisutnima obratio ravnatelj Elektrotehničke škole prof. Renato Matejaš. Istaknuo je da je kruh kao osnovna hrana čovjeku oduvijek zanimljiv. Ne bez razloga o kruhu govorimo s velikim poštovanjem. O njemu ovise svi ljudi bez obzira kojoj vjeri ili naciji pripadali, koje svjetonazore zastupali. Kruh je, slobodno možemo reći, svetinja. Sastavni dio svake svete Mise je kruh. To je jasno bilo svim našim učenicima. Svi koji su došli s velikim su zanimanjem slušali župnika iz Župe sv. Leopolda Mandića, velečasnog Davora Štuljana. Svojom nazočnošću i posebno zanimljivom obraćanju svima okupljenima Dane kruha učinio je još bitnijima. Lijepo je bilo družiti se nakon kratke, ali slatke svečanosti. Ne treba zaboraviti da su svojom nazočnošću svečanost uljepšali i djelatnici Škole. Nadamo se da će Dani kruha i nadalje biti u središtu pozornosti, a kruh naša svakodnevica. Prisjetimo se da su ljudi vječito odlazili „trbuhom za kruhom.“ Više od izgovorenih ili napisanih riječi govore fotografije nastale tijekom tih prekrasnih trenutaka.

„ Kruh s neba dao si njima, koji u sebi svaku slast ima“

Dani kruha

Dani kruha

Hvala svima koji su na bilo koji način pridonijeli da ova svečanost bude obilježena na ovakav način. Nadamo se da će to postati tradicija prepoznatljiva u našoj školi. Neka ovo bude poruka i želja da svi ljudi na svijetu ne budu u nedostatku kruha, a nas koji ga imamo potakne da ga još više cijenimo.

DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI 07.12. 2012.

U petak, 7. prosinca 2012. godine, u našoj školi organizirana je još jedna akcija dobrovoljnog darivanja krvi.
*Uz naše profesore **Biljanu Kuhar** i **Maria Božurića** te jednog profesora i 17 učenika susjedne nam Strojarske škole, akciji su pristupili:*

***4. A** - Martin Božurić, Siniša Denčić, Antonio Jambrešić, Mario Miklečić, Ante Perić, Marko Poljak, Ivan Prokeš, Martin Purgar, Ivan Kontak Jambrek, Tomislav Perišić, Krešimir Rončević i Dean - Luka Šujica,*

***4. B**- Karlo Hrlić, Anton Knežević, Tomislav Krmpotić i Mateo Prigorac,*

***4. C** - Dominik Fuček, Petar Govedarica, Mihael Martinčić, Jan Nehvatal, Tomislav Tuđman, Ana Hržić i Mateo Tomac,*

***4. D** - Karlo Brzac, Dominik Flaschar, Filip Krvar, Zvonimir Kufrin, Matija Ložnjak, Kristijan Orešković, Lino Palić, Filip Šantić, Tomislav Mavračić i Marko Šojat,*

***4. E** - Valentina Ileković, Nikola Ložnjak, Ivan Rački, Ivan Sedak - Benčić i Renato Hrastinski,*

***4. F** - Filip (T)Knežević, Tomislav Ljubić, Tomislav Pavlović, Matej Sokolec i Neven Janžić,*

***4. G** - Hrvoje Adamić, Matej Hadžić, Dominik Jelić, Dominik Trgovec i Juraj Milak*

***3. A** - Horvat Andrej iVađon Filip,*

***3. D** - Lovro Mudrinić,*

***3. E** - Ivan Leš i Nikola Huzjan,*

***3. F** - Ivan Andrić, Dino Jakovljević i Alen Đulsić,*

***3. G** - Dario Katana*
Neki su od navedenih učenika (a i profesora), nažalost odbijeni, zbog preniskog tlaka, premale težine ili nedostatka hemoglobina u krvi. Onima koji su zbog toga jako razočarani sugeriramo da porade na

poboljšanju što stanja, što zdravlja, a zatim posjete Zavod za transfuzijsku medicinu u Petrovoj 3, gdje se uvijek nanovo može provjeriti spremnost i darovati krv.

Organizatorica DDK i uprava Škole od srca se zahvaljuju svima koji su pristupili ovoj humanoj akciji!

Liječenje transfuzijama krvi počelo je otkrićem krvnih grupa 1900.g., od tada stalno raste, a danas je nezamislivo liječenje mnogih bolesnih stanja bez krvnih pripravaka. Najčešća primjena transfuzija krvi jest u liječenju slabokrvnosti, zloćudnih bolesti, opeklina, kod mnogih operativnih zahvata, presađivanja koštane srži i sl.

U zapadnoj Europi prosječno se godišnje sakupi oko 17 milijuna, u SAD-u 14 milijuna, a u Hrvatskoj to iznosi oko 180 000 doza krvi, što znači da se svake 3 minute nekom pacijentu priključuje jedna doza!

Darivanje krvi je plemenit, bezbolan i za zdravog čovjeka neštetan čin. Darovatelj krvi može biti svaka zdrava punoljetna osoba od 18 do 65 godina. Osim darivanja pune krvi moguće je i darivanje krvne plazme ili pojedinih krvnih pripravaka, ali isključivo u transfuzijskoj ustanovi na tzv. staničnom separatoru. Prije svakog darivanja krvi darivatelj prolazi liječnički pregled, sam čin (prilikom kojeg se daruje 450 ml venske krvi) traje desetak minuta, a provodi se u ugodnom poluležećem položaju, uporabom sterilnih materijala koji isključuju mogućnost bilo kakve infekcije darivatelja krvi.

Svaka darovana doza u laboratoriju prolazi, osim potvrđivanja krvne grupe, testiranje na krvlju prenosive zarazne bolesti: hepatitis B, hepatitis C, AIDS i sifilis. Zatim krv prolazi kroz proces prerade u kojem se tehnikom centrifugiranja odvajaju tri osnovna krvna pripravka: eritrociti, trombociti i plazma. Svježe smrznuta plazma može se očuvati do godine dana, koncentrat eritrocita ima vrijeme trajanja do 42 dana na 4^0C,

ali koncentrati trombocita čuvani u posebnim uvjetima na 24^0C moraju biti primljeni u roku 5 dana od trenutka odvajanja iz pune krvi. Bolesnici prosječno primaju 2 doze koncentrata eritrocita, 1,5 dozu plazme, a 6-8 doza koncentrata trombocita odgovarajuće krvne grupe. Zato ponekad postoje "nestašice" i putem medija pozivi upućeni darivateljima pojedinih krvnih grupa.

Učestalost krvnih grupa u Hrvatskoj je sljedeća:

A - 42 %, 0 - 34 %, B - 17 %, AB - 7%, Rh + 85%, Rh - 15%.

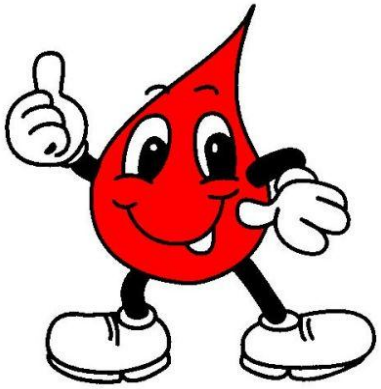

Pripremila: prof. Mirjana Čakara, organizatorica DDK

DAN DARIVATELJA KRVI

*Povodom DANA DARIVATELJA KRVI, Crveni križ je **26. listopada 2012.** god. organizirao svečanost u staroj Gradskoj vijećnici u ulici sv. Ćirila i Metoda 5 na Gornjem Gradu.*

Na svečanost su, osim nas učenika i "prvodarivatelja" krvi, pozvani brojni višestruki darivatelji krvi. Gost svečanosti bio je i gradonačelnik Zagreba Milan Bandić. On je pozdravio darivatelje krvi i zahvalio se svim darivateljima na nesebičnosti i volji za pomaganjem drugima. Nakon toga uručena su priznanja osobama koje su darovale krv 50, 75 pa čak i 100 puta. Bilo je lijepo i ohrabrujuće vidjeti i upoznati tako brižne ljude koji su svojom krvi spasili brojne živote. Također nam je bilo drago što postoje takve organizacije kao što je Crveni križ.

Nakon svečanosti uputili smo se prema malom prekrasnom hotelu "Lavica" u Samoboru, gdje su nam priredili lijep doček, smjestili nas za stolove i poslužili vrlo ukusnu večeru i piće. Restoran je bio pun gostiju raznih generacija, a atmosfera odlična.

Nekoliko sati zabavljala nas je grupa Pandora uz odličnu "živu" glazbu. Upoznali smo nove prijatelje, s njima smo zapjevali, zaplesali te se zaista divno zabavili.

Petar Horvat, Bruno Macan, Luka Tišlar, Vedran Tišlar i Marko Vrhovec (3.e)

DOŠAŠĆE I BOŽIĆ 2012.

Božji dolazak je neprocjenjivi dar čovjeku.

Došašće je vrijeme pripravljanja Božjeg dolaska, vrijeme kada svaki čovjek dobiva mogućnost spreman dočekati dolazak Sina Božjega među ljude. Takav događaj traži promjene iznutra, točnije traži mijenjati naše okorjelo ljudsko srce do iskrene otvorenosti Bogu. Po prorocima Bog upozorava i priprema na dolazak Njegova Sina među ljude. Bog po prorocima poziva da otvorimo svoja srca i budemo spremni Ga dočekati. Došašće je stoga i vrijeme priprave i vrijeme otvorenosti Bogu. Uostalom, razlog Božjeg dolaska među ljude jest mijenjati svijet na bolje, donijeti među ljude ohrabrenje i novu nadu. Sin Božji dolazi kao Spasitelj čovjekov. On dolazi pomoći čovjeku u borbi protiv zla i nepravdi ovoga svijeta. Došašće je priprava i šansa da mijenjam sebe i svoje okorjelo srce. Tek kada sebe promijenim, sebe očistim mogu s radošću iščekivati Njegov dolazak.

Došašće kroz četiri tjedna priprave uvodi čovjeka u radost rađanja novog života i otvara vrata nove nade za bolji i sretniji ovozemaljski život. Rođenje Božjeg Sina nadasve je neprocjenjivi dar čovjeku. Božić je vrijeme radosti, vrijeme kada se Sin Božji rodio i došao na ovaj svijet. To je događaj koji će promijeniti povijest i omogućiti čovjeku da se od zla i grijeha ovoga svijeta okrene prema Bogu. Takav događaj traži da ga iskreno prepoznamo kao dar svakom čovjeku. Rođenje svakog djeteta je rađanje novog života.

Rođenje Sina Božjega više je od toga. To je jedinstven događaj u ljudskoj povijesti. Bog postaje čovjekom za sve ljude dobre volje. Božić je početak novoga života, nove nade.

Svaki čovjek u rođenju Sina Božjega dobiva razlog biti radostan. On se rodio i za mene. Božić je vrijeme koje donosi svakom čovjeku, svakoj obitelji novu nadu i novu radost življenja. Božić već dvije tisuće godina, uvijek iznova, ulijeva među ljude novo svjetlo ohrabrenja. I ovaj Božić je prilika da osjetim novu radost i novu nadu življenja. Jedino što mi je do tada činiti jest otvoriti svoje srce i dopustiti da se radost Božića dogodi u meni. Božić je vrijeme kada svaka obitelj osjeća i prima taj neprocjenjivi dar od Boga. Stoga se radujmo i kličimo bez prestanka. Ne u buci i pucnjavi. To nije Božić.

Božić je vrijeme mira i ljubavi.

„…SVIM NA ZEMLJI MIR, VESELJE…“

Sretan Božić želi Vam vjeroučitelj Ivan Banožić

Razmišljanje o Božiću

Tamne, davne noći rodilo se djetešce.
Nejako i drago –
donijelo je toplinu i nadu.
Na vedrom nebu
sjajna zvijezda je pala...
Srcima punim vjere otkrila je
putove svjetlosti.
Od tada
svakim novim danom
imamo priliku odabrati:
hoće li nas svjetlost
svojim sjajem
voditi naprijed,
hoćemo li lutati u tami ili
ćemo se kriti u sjeni.
Ponekad životna oluja
priguši taj sjaj...
Tada on samo tinja u srcu,
no sakriva staze...
Vrijeme Adventa, molitva i ljubav
uvijek mu iznova vraćaju snagu.
I zato Božić treba doživljavati srcem,
uvijek iznova i snažno.
Taj će nam osjećaj obasjavati put
kojim ćemo znati
koračati naprijed-
poštujući bližnje i čineći dobro.

Doroteja Bednjanec 3.e

PAHULICE

Pahuljice padaju,
Ni ih niti čut,
Da bu našem Božiću
Tih i mehek put.
Da mu v lugu kmičnomu
Cesta se sveti,
Kad bu nosil vnogomu,
Kaj si on želi.
Če bi rekel Božiću,
Kaj želim si ja,
Rekel bi, naj vsakomu
Puno srca da.
Da bu narod narodu
Kak i bratu brat,
I da zadovolen bu,
Jenput i Hrvat.

Dragutin Domjanić iz pjesničke zbirke V suncu i senci

Božićna akcija, Za 1000 radosti

Tradicionalna Božićna akcija Hrvatskoga Caritasa Za 1000 radosti, obilježila se i ove godine u našoj školi. Božićna akcija pod nazivom „Vjerovali ili ne – i vi možete mijenjati svijet“, imala je za cilj pomoći bližnjima u nevoji. Sama akcija imala je zanimljive kartice (10 motiva) koje su tiskane lentikularnim tiskom. Gledajući ih iz jednog kuta , slika prikazuje osamljenu osobu u nevolji. Već malen pomak nudi drugačiji pogled na sliku živih boja, emocija i zajedništva. Kao i uvijek kartice su besplatne, a darovane su onima koji su sudjelovali u akciji s po 5 kuna (neki i s manjim ili većim iznosom).

Akciju je vodio vjeroučitelj g. Ivan Banožić, a odaziv je bio doista velik. Sav prihod, uz suglasnost Hrvatskog Caritasa, ići će u Caritasov dom „Caritasova kuća za smještaj majki i djece do tri godine“. Ustanova se zove Kuća ljubavi.

Učenici o svojim profesorima, s razlogom

O profesorima se svakodnevno govori, na ovaj ili onaj način. Kad su oni u pitanju najčešće se razgovara o ocjenama koje daju za postignuto znanje. Jesu li strogi, blagi, traže li previše i sl. Bitno je tko govori o profesorima. Mislim da je najzanimljivije kad o njima govore njihovi učenici. Upravo zato s pravom kažemo da je profesorski poziv poseban. Svakodnevno je usmjeren na suradnju s mladima. Jedinstven im je cilj; postići da ti mladi u budućnosti budu ljudi. Učenici to NEŠTO u svojim profesorima prepoznaju. Neki to javno ne ističu, nose u sebi sve to stečeno bogatstvo, a drugi žele sve to javno naglasiti. Mnogi naglašavaju da je vrijednost, bogatstvo stečeno u školskim klupama trajno.

Evo što su istaknuli učenici kojima je profesorica bila Sonja Leiner Rukavina:

A teacher I'll never forget

Every student has his favorite teacher, the one he likes the most. My favorite teacher, one I'll never forget, is Sonja Leiner – Rukavina. She was my form mistress. She is my favorite teacher because she always knows how to communicate with students and how to help them understand maths. That isn't the only thing she knew, she always tried to help us with other subjects in school and she always taught us how to behave in school and how to behave in our lives. She had a lot of experience in life and she always knew how to react in hard and complicated situations in school and in life. Because of that she always helped me

when I had problems in school, life and other things. She always gave a good advice, which helped me. After a couple of her advices, now I think twice every time before I do something stupid. She taught me a lot of things about life and school and I'm very thankful for all of the things she has done for me and I'll never forget her.

Sandro Vučko 4B

A teacher I'll never forget

My friends and I often talk about our favorite teachers. I've had many teachers since I started school. My favorite teacher was my maths teacher. Her name is Sonja Leiner-Rukavina, but she retired last year. She loved her job very much and was successful at it. She helped me understand maths much better and made it interesting and easier. Her classes helped me understand many difficult tasks. She was always kind and fair to us, and she would always tell us how to solve problems. Something that she didn't like was us being late for class, and talking to each other. I was sad when she told us that she was going to retire. But before she retired, we went to Spain with her. We invited her to our prom night because we'd spent a lot of time with her. She loved me because I am from Lika and for me that was great. We had a lot of beautiful moments with her. I'll always remember her.

Matija Matasić 4.B

A teacher I'll never forget

A teacher I'll never forget is my maths teacher Sonja, she was also my form mistress. When I first met her she was a lady with brown short hair and brown eyes. She is married and she has 2 sons. At first sight she looked very strict and disciplined, but when I really got to know her, she was very kind and lovely, I could talk to her whenever I had a problem with school or anything else. She was working so hard to help us and to get to know us better. Often, instead of maths, she would talk about life and problems of teenagers like us. Sonja was like a ˝school mom˝, but when it came to maths, she was always strict with grades, we weren't allowed to make noise, but if we did, she would punish us, and you couldn't have a good grade until you met all her minimal requirements. She also sent me to a remedy exam twice, because at the end of the school year I didn't pass all the tests. At first I was mad, but then I figured that she wasn't doing that for her, it was because of me, she wanted me to learn it because I'd need it for college. She even went with us to Lloret de Mar and she was good to us, watching over us, so we don't make any problems there. Sonja was the best teacher I've ever had, because she respected us as students and as human beings. She helped me with my studying and with my life and because of that I will always remember her as the best teacher and a good and kind person in my life.

Matija Gjurak 4.B

A teacher I'll never forget

A teacher I will never forget is my form mistress Sonja Leiner-Rukavina. She is the best teacher and form mistress you could ever wish for. She is mathematics teacher but with all

the qualities a teacher can have. I was never good at maths. She made it so easy and I had never studied maths at home or had a tutor because I learned everything during her classes. Her approach to us and to maths is something I had never seen before. When she was our form mistress, we were the best class in school and she was rewarding us because she was proud. Every student in our class had a special relationship with her, like we were friends and she wasn't only teaching us maths, she was teaching us how to live. She is of average height and she is approximately 60 years old. She has brown hair and glasses. I will never forget her beads, which she was always wearing, and a white coat. I loved her very much. Unfortunately she retired this year and left us when we were in our last year of high school. I was sad when I heard that. We need her now more than ever. But never mind, she will always be my favorite teacher.

Mario Lončarek

A teacher I'll never forget

I'll never forget the teacher who was always strict, and angry because of us. He is very passionate about maths, and math is everything to him. He spends all day in the school, and still doesn't manage to correct our tests on time. Also, he can be very funny and caring, he rarely tells a joke, but when he does, it's a good one. Yes, that teacher is Stjepan ˝Štef˝ Novoselac. He is my best teacher because he knows how to control the class, and he can make math interesting, well sometimes. But he isn't just about math and school. He knows how to enjoy his life when he isn't at school. He has a big house, a vineyard, a nice fireplace and a lot of Nerium oleanders. When he comes home, he starts a fire in his fireplace and relaxes. When he sits in his garden, he watches his oleanders. He has his own rituals which are pretty unique and that's what I like about him. He also has his little car which he abuses very hard. He doesn't take care of it at all, and when he drives it, he is in full gear all the time, the engine runs bad, but he doesn't care. Ok, back to school. He really does his best to explain maths, which can be seen on him. He gets angry because he puts so much effort into explaining math and then there are some students who don't care about it. Also he is a ˝do your homework˝ freak. If you don't do your homework, he won't talk to you. Also he is a ˝clean the blackboard˝ freak. In his class blackboard must be clean at all times. After we clean the blackboard with a sponge, we have to use a wiper to make it dry and spotless. All in all, Štef is the teacher I'll never forget for sure because he really is unique, and I like that. He would be perfect only if he could control his temper. And if you want to make him angry just make his blackboard dirty or write this: $a^2 + b^2 = (a+b)^2$.

Ivan Hećimović 4.A

Biljni i životinjski svijet oko nas

Okolina je savršeni spoj biljnog, životinjskog i ljudskog svijeta. Jedan svijet ovisi o drugome. Biljni svijet „daje“ čovjeku život, hrani ga, održava ga zdravim te mu uljepšava svakodnevicu. Životinjski svijet čovjeka interesira, budi lijepe misli i osjećaje u njemu, a opet ga hrani i u neku ruku uzdržava. S druge strane čovjek samo uništava biljni i

životinski svijet oko sebe. Pali i siječe drveće, krči polja, zagađuje tlo i vodu kao i sami zrak koji diše.

Biljke i životinje usrećuju ljudski život, a oni im vraćaju uništenjem (čast izuzetcima). Kao i uvijek ljudi imaju opravdanje za to kako je čovjek najinteligentnije biće „ima pravo“ odlučivati o životu biljnog i životinjskog svijeta. Također dobrobit ljudske vrste predstavlja dozvolu za uništavanje i ubijanje drugih vrsta života. Slažem se da očuvanje ljudske vrste treba biti na prvom mjestu, ali se ne slažem s načinom i brojem uništenih drugih vrsta. Najbolji primjer tome je ubijanje dupina i delfina u Japanu. S obzirom da to Japancima donosi mnogo novaca te da ljudi u Japanu zaista jedu dupine i delfine (iako je to jako štetno po zdravlje jer su dupini i delfini zaraženi živom) sumnjam da će tome ubrzo doći kraj bez obzira što razne udruge, čak i neke države mole i zahtijevaju od Japana da prestane s izlovom i krivolovom. Najveća laž je da su zoološki vrtovi i vodeni parkovi dobri za životinje koje tamo drže. Najbolji dokaz je što je opis rada zoološkog vrta držanje u zatočeništvu. Iskreno sumnjam da su životinje sretne što su u kavezu. U zoološkim vrtovima životinjama je ograničeno kretanje kao i sami fizički te „duhovni“ razvoj. Životinje ništa ne rade pa ne mogu potpuno razviti svoja osjetila i adaptaciju na nova mjesta, opasnost i glad. Također ne razvijaju svoju intuiciju kao i snalaženje. Najgore je što su te životinje u konstantnom strahu jer ljudi koji odlaze u zoološke vrtove i vodene parkove se deru, lupaju i trče, stvarajući buku koja zbunjuje životinje i nanosi im bol. Najbolji primjer tome su atrakcije dupina i delfina u vodenim parkovima. Iako oni izgledaju sretno da rade to što rade, to je laž. U bazenima se nalaze odašiljači koji šalju ultrazvučne valove koji zbunjuju dupine te ih tjeraju na rad. Iskreno, sramim se što za zabavu ljudskog roda moramo manipulirati drugim vrstama. Iz napisanog možemo zaključiti da čovjek manipulira, uništava biljni i životinjski svijet te prikazuje kao potrebnu radnju ne shvaćajući da na taj način „uništava“ samog sebe.

Marko Pavić, 4.d

Tisuću razloga da se dođe na otok Hvar, a ni jedan da se ode

Hvar je planetarni dar povijesti, kulture, sunca, šuma i skrivenih vala zato je i proglašen 3. otokom svijeta. Nije dovoljno samo sletjeti privatnim zrakoplovom, doći autocestom, ili doploviti nekim kruzerom u neku od velikih luka. Otok Hvar treba istražiti, obići sve te njegove skrivene vale i proći sva njegova živopisna mjesta, proći kroz gustu borovu šumu …Samo pola sata od Drvenika je Rajski otok a oni koje žele malo više uživati krstarit će dva sata od Splita do Starog grada. Hvar je otok pitome divljine, skrivenih ljepota po kojima je poznat u cijelom svijetu. Njegova povijest počinje u Starom gradu koji će uskoro napuniti 2400 godina.

Grad Hvar je 1571. obranjen od Turaka, a spasili su ga Španjolci. To je kolijevka kulture. Njegov trg krasi najstarije javno kazalište po kojemu je jedinstven ne samo u Hrvatskoj nego u cijeloj Europi. Hvar ima i najstariju tradiciju organiziranog turizma u Europi. Iz Starog grada potječu najznačajniji renesansni pisci hrvatske književnosti Petar Hektorović i Hanibal Lucić. Da je samo to bilo bi dovoljno reći da je Hvar rajski otok koji se ne može opisati samo riječima. Otok Hvar treba doživjeti.

Marko Štetner 4.d

Sanjao sam kako ću postati velika zvijezda

Počeo sam igrati nogomet s 9 godina. Odmalena sam se zanimao za taj sport. Gledajući starije kako igraju i ja sam sanjao kako ću postati velika zvijezda. Tata je bio dosta skeptičan jer je mislio da nikada ništa neću postići. Rekao sam mu da ću mu dokazati. Prošlo je nekoliko godina kako treniram nogomet. Pokazalo se da sam ipak bio vrijedan: jedan prvoligaški klub me pozvao na trening. Bio je to NK Inter iz Zaprešića. Za mene i moje ukućane to je bilo veliko oduševljenje. Posebno mi je bilo drago promatrati moga skeptičnoga tatu. Otišao sam na nekoliko treninga i zaključili su da bih trebao ostati. Nakon nekoliko utakmica pokazao sam se kao veliko pojačanje. Moram reći da je i trener bio oduševljen. Nakon dvije godine došlo je do prve prave ozljede. Bila je vrlo teška, puknuo mi je mišić. Nastavak karijere bio je upitan. Nakon brojnih pregleda uspio sam se nekako izliječiti. Vratio sam se nogometu. Iako je doktor preporučio da se nogometom uopće ne smijem baviti, jer je opasno. Moj san je bio jači od svega. Vratio sam se u svoj klub u kojem sam počeo igrati nogomet. Došao sam kao veliko pojačanje i uživao sam u svakom golu koji sam dao. Nadam se da više neću odlaziti iz svog voljenog kluba.

JOSIP VICIĆ, 1.a

Ljubav

Ljubav je jako osjetljiva, s njom treba biti pažljiv i nježan. Za nekoga koga voliš napravio bi sve na svijetu. Što ako tvoja partnerica ili partner zlorabi tvoju ljubav i iskorištava te? Bilo je to davno, kada je jedan zaljubljeni tinejdžer mislio da je našao svoju pravu ljubav. Svakoga dana, svake sekunde mislio je na nju. O njoj je razmišljao i prije spavanja. Budio se jutrima misleći da tu djevojku ne može imati. Jednoga dana skupio je dovoljno

hrabrosti da joj priđe i došao do njezine klupe u razredu i pred svima joj rekao „Maria ti se meni sviđaš. Bi li možda htjela izaći sa mnom van?“ Maria se samo nasmijala i okrenula, svi u razredu su mu se počeli smijati i ismijavati ga. Dječak je bio ponižen i tužan. Pomislio je da je gotovo, svaki put kada ju je vidio u školi ili na ulici spuštao je glavu i ubrzavao hod. Nakon 2 mjeseca u školi nije razgovarao ni s kim niti pokazivao sreću. Kolege iz razreda su ga pokušavale razveseliti, ali ništa nije uspijevalo jer je njemu u mislima bila samo ona. Njegov otac je otišao u školu da vidi kakvo je dječakovo stanje s ocjenama. Razrednica mu je rekla da je popustio u svim predmetima, da se više ne druži ni s kim iz razreda, da je tužan... Otac je došao doma i upitao dječaka:

„Sine što se s tobom događa?“ On mu je odgovorio: „Ima jedna cura iz razreda koja mi se sviđa, ali ja njoj ne, a to sam shvatio tek prije 2 mjeseca kada sam je pred cijelim razredom pozvao van, a ona me ponizila.“ „Ali, sine moj, to nije razlog da se prestaneš zalagati u školi. Osim toga, ako ti se ta djevojka stvarno sviđa moraš biti uporan isto kao što moraš biti uporan u bilo čemu drugom.“ Dječak je obećao da će se popraviti u školi i da će se truditi u svemu. Otišao je u sobu i satima razmišljao o očevim riječima i odlučio napisati djevojci pismo: „Ja znam da se ja tebi ne sviđam, ali nisi me trebala tako poniziti pred cijelim razredom. Svaki dan kada idem u školu duboko u sebi sam sretan zato što ću te vidjeti, ali sam i tužan zato što znam da te ne mogu imati. Ti si za mene sunce koje na nebu sja, bez tebe ne mogu disati. Priznajem, zaljubio sam se u tebe i to jako. Svaki put kad ti čujem glas sav zadrhtim, raznježim se. Ti si za mene nešto najljepše na svijetu. Osjećam da bi bolje bilo da ti nisam prilazio. Sve više gubim nadu.“ Dječak je spremio pismo u školsku torbu i uputio se prema školi. Kada je došao ispred škole glasno je uzdahnuo i rekao sebi u bradu: „Nadam se da će ovo uspjeti.“ Ušao je u razred, no Marije nije bilo, otišao je do njezinoga stola stavio pismo na njezinu klupu s velikim natpisom „ZA MARIU“ Nakon što je ostavio pismo na njezinome stolu dječak je pognuo glavu i sjeo na svoje mjesto. Njegov kolega koji je sjedio s njim upitao ga je: „Zašto to radiš? opet će te poniziti i još više rastužiti.“ Dječak mu je odgovorio: „Ovo radim zato što ona mora znati što ja osjećam prema njoj, i nije me briga hoće li me poniziti, rastužiti, razljutiti, samo hoću da zna što osjećam.“ „ U redu onda neka ti bude po volji.“ Zvonilo je za početak sata, Maria još nije došla. Dječak je pomislio da možda ipak nije sudbina da bude s tom djevojkom. Petnaest minuta nakon početka sata otvaraju se vrata i Maria ulazi u razred. Za zaljubljenog dječaka Maria je u tom trenutku bila melem za oči. Djevojka se ispričala profesorici i razredu zbog kašnjenja na sat i zamolila profesoricu da je pusti na svoje mjesto. Profesorica ju je mrko pogledala i rekla: „Da ti se više nikada nije ponovilo ovakvo kašnjenje na sat, ako svi mogu doći na vrijeme možeš i ti, a sad sjedaj na mjesto i budi tiho!“ Odlazeći na svoje mjesto Maria je opazila nekakvo pismo na svojem stolu. Čim je došla bliže vidjela je veliki natpis i odmah je znala 'ko joj piše, ali bila je znatiželjna pa je počela čitati. Nakon nekoliko minuta Maria se rastužila i rasplakala. Zamolila je profesoricu da je pusti na wc jer joj, kao, nije dobro. Sad se dječak zabrinuo, zašto djevojka njegovih snova plače. Svakakve misli su mu prošle kroz glavu, ali ni jedna misao nije bila logična. Zvonilo je za kraj sata i dječak se brzo spremio i potrčao van, na dvorište. Maria je sjedila na klupici, sva uplakana,

dječak je potiho došao do nje, sjeo i upitao je: „Zašto plačeš ?“ Maria mu je odgovorila: „Zato što sam bila bezobrazna prema tebi i okrutna prema tvojim osjećajima, i nije istina da mi se ne sviđaš, ti se meni sviđaš, ali se bojim da me ne povrijediš i ja sam zaljubljena u tebe.“ Djevojka je spustila glavu i gledala u pod neko vrijeme. Dječak ju je zagrlio i poljubio. Cijeli razred je to vidio i počeo im pljeskati. Zaljubljeni dječak i djevojka Maria pogledali su svoj razred, nasmiješili se i vratili na nastavu. Od toga dana dječak je imao sve petice u školi, stalno je bio sa svojom dragom i sve je to tako lijepo i bajno bilo 6 mjeseci. Jednoga dana dječak je kod svoje djevojke opazio čudnovato ponašanje, nije imala vremena izaći više s njim kao prije, nije bila vesela kada su bili skupa vani. Dječak joj je rekao da ide u Italiju na tjedan dana, ona je rekla: „Dobro, vidimo se za tjedan dana.“ I otišla je doma. Dječak je lagao da ide na put samo zato da vidi što se događa s njegovom djevojkom. Taj uporni dječak volio ju je svim srcem svojim, svom dušom svojom, uvijek je pazio na nju da joj se nešto ne dogodi, ali nije bio pripremljen na „raspad sistema“. Koliko je bio zaljubljen u Mariju nije ni pomišljao da bi ga ona možda prevarila s nekim drugim, a to bi ga slomilo. Počeo je istraživati što se događa s njegovom djevojkom. Sve sate koje je provodio vani bio je 50 m od njezine kuće i dvogledom pratio zbivanja u njezinoj sobi. Prvi dan je sve dobro prošlo, nije izlazila, nije nikoga zvala, nije joj nitko dolazio doma. Sutradan, bio je petak, i, inače mladenačko izlaženje. Bilo je oko 20:05. Vidio je kako se njegova ljubav sprema za izlazak, a, znate, cure kada se spremaju za van provedu najmanje pola sata pred ogledalom, šminka, odjeća, peglanje kose... znate već kako to ide? Kad je bila spremna za polazak bilo je 20:45, izašla je van i stajala je tamo 5 minuta nepomično, dječak se sad već zamislio: „Koga li vraga tamo stoji tako nepomično? kao da se skamenila.“ Kada je tih 5 minuta prošlo vidio je nekakvoga visokoga dečka njegovih godina. Dječak je pao od boli u prsima, srce mu je ubrzano kucalo, živci su mu proradili. Šokirao se. Nije se nadao da će ga vlastita ljubav izdati. Djevojka kojoj je srce dao, a ona ga je zgnječila. Djevojka za koju se brinuo kao da je zlato. Dječak je bio prenaivan. Maria je shvaćala njihovu vezu kao šalu, zezanciju, avanturu, pa je vidjela da to ne vodi u tako nešto kakvo bi ona htjela i našla je drugoga. Dječak se opet osjećao poniženo i tužno, nije više htio nikoga vidjeti. Htio je biti sam, uzeo je nekoliko stvari iz kuće, otišao i nikada se nije vratio. Policija ga je tražila, roditelji su ga tražili, ali nigdje njegovoga glasa. Svi su tugovali za njim, njegova rodbina, roditelji, Maria, cijeli njegov razred, škola … Dječak je bio odličan učenik dobar,duhovit i šaljiv, a onda odjednom nestane zbog lažne ljubavi. Zapamtite ljubav može biti okrutna ako joj se potpuno predate. Zato se čuvajte i, što je najvažnije, čuvajte svoje osjećaje ☺

KRISTIJAN ŠPEHAR

Mislio sam mislio da će biti teško

Bilo je to 3.9.2012. Tog dana sam se probudio u 7 sati. Nestrpljivo sam iščekivao svoj prvi susret sa školom i ostalim učenicima. Kada sam stigao bio sam pomalo zbunjen: pred školom se okupilo puno nepoznatih lica. Među njima je bio i jedan moj prijatelj "Joža". Otišao sam do njega i popričao sam s njim dok nije došao razrednik po svoj razred. Bilo nas je 31. U početku sam mislio da ću biti vječno sam sa svojim starim prijateljem. Ubrzo je sve bilo drukčije. Novih prijatelja je bilo sve više. Upoznao sam se sa Židakom, Burjanom, Gracom i Milošom. Razrednik nam je pokazao školu i objasnio neke stvari. Drugi dan smo se upoznali

s drugim profesorima, a ja sam se upoznao s novim prijateljima iz razreda. U početku je bilo teško zapamtiti sva imena i prezimena novih prijatelja. Treći dan srednjoškolske godine počeli smo raditi i učiti nove stvari. Mislio sam da će biti teško i naporno učiti, ali kasnije sam to sve shvatio. S vremenom sam se sprijateljio i zapamtio imena i prezimena gotovo svih ostalih, sadašnjih prijatelja. Svakog sljedećeg dana doživljavao sam nova iskustva. Bilo mi je zabavno i poučno na nastavi. Tako je ostalo sve do današnjeg dana.

Nikola Lobor 1.H

Na mladima svijet ostaje

„Na mladima svijet ostaje“ to sam već čuo mnogo puta. Danas kada je razvoj tehnologije dosegnuo vrhunac, ljudi se pitaju, kakva će budućnost biti?

Zabrinuti su jer žele što svjetliju budućnost mladima. Možemo reći da razvoj tehnologije kvari mlade ljude, jer to, na neki način, odvraća pozornost od njihovog trenutnog posla. “Posao“ mladih ljudi je redovito pohađanje škole, te bavljenje nekim aktivnostima.Tehnologija koja im je dostupna uglavnom im služi za zabavu, a sve manje kao pomagalo u učenju. Oni su mladi ljudi koji i ne znaju da je time njihova budućnost upitna.

Ne shvaćaju da budućnost ovisi samo o njima. Tada se njihovi roditelji sjećaju kako je bilo kad su oni bili mladi. Nisu imali ništa slično ovome danas. Ali imali su neke druge načine razonode i zabave, te su više boravili u prirodi. Još jedan problem tehnologije je što ljude „drži“ unutar četiri zida. Sve je manje okupljanja mladih te međusobnih druženja. Ljudi uglavnom komuniciraju internetom. Mladi sve manje poštuju svoje roditelje jer im pokušavaju skrenuti pozornost na ono što će im osigurati budućnost. A kakva će to biti budućnost ako učenici napuštaju školovanje zbog toga što im je to dosadno. Idu linijom manjeg otpora te misle da se do svega može doći bez imalo truda. Nema lakog puta do uspjeha.

Dok smo mladi poželjno bi bilo slušati starije koji imaju već nekog iskustva u životu ma koliko to bilo teško.

Karlo Hrlić 4.b

Preobrazba

je Kafkina pripovijetka u kojoj se isprepliću različiti osjećaji i životne neprilike. Inspiriran Kafkinom preobrazbom uočio sam primjer iz svoga života. Moj fiktivni lik je neobičan dječak, nazovimo ga Karlo. Živio je u malenom predgrađu velikoga grada sa svojom majkom, zlim očuhom i dvojicom polubraće koji su se veselili svakoj njegovoj nesreći. Karlo je bio u nesretnoj vezi. Proganjan vlastitom prošlošću: izazvao je smrt svoga nerođenoga djeteta. Postupcima je odavao lik bezosjećajnika. Čini se da je to naslijedio od oca koji ga je napustio

kada je bio dojenče. Majka ga nikada nije napustila. Živio je u jako teškom okruženju tako da se nije družio s ljudima, a kada je morao uvijek je mislio da je u pravu i negirao tuđa mišljenja. Imao je prijatelja s kojim je dijelio sve svoje misli, ideje i probleme. Jednoga dana je išao na put gdje je sreo bivšu Ivanovu ženu. Ivan je njegov prijatelj. Njih dvoje su se družili. Znao je da je to što čini neprimjereno. Ipak su njih dvojica prijatelji. Kada se vratio nije mogao pogledati Ivanu u oči. Svi koji su ga poznavali bili su protiv njega i napustili ga. Od tada Karlo nije imao s kim razgovarati i izbaciti sve što ga muči.

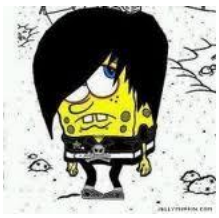

Osjećao se gore nego Werther. Povlačio se u sebe, gubio se u svojim mislima. Teret koji je osjećao za njega je bio pretežak. Želio se približiti ljudima, da ga prihvate ili čuju. Osjećao se manje vrijednim i shvatio da nema povratka. Postao je duševni bolesnik. U bunilu je čuo nekakve glasove. Bili su mu čudni. malo kasnije razaznao je majčin glas: „Sine, zakasnit ćeš u školu!“
Srećom, bio je to samo ružan san.

Marijo Britvić 4.e

Svijet koji nas okružuje

Zaista mislim da je svijet dar Božji i da ga treba poštovati i čuvati. To što je meni svijet dar ne znači da drugi isto tako misle, jer znam da mnogi ljudi na ovome svijetu žive u teškim životnim uvjetima i žao mi je zbog toga.

Mnogi žive u izobilju: kupuju skupe automobile, kuće, brodove i svakojake skupe stvari koje si obični, prosječni ljudi, ne mogu ni zamisliti, a kamoli kupiti. Iskreno me zanima je li bogati ikada razmišljaju o svom načinu života i o načinu života siromašnih? Vjerojatno ne, jer da razmišljaju u svijetu ne bi bilo toliko siromašnih. Često se rastužim gledajući na kojekakvim programima ljude koji žive u Africi. Gledam ih i pitam se, zašto im je Bog predodredio tako težak i mukotrpan život u kojem jedva imaju vode i hrane? Kada bih bio bogat vjerojatno bin organizirao neku dobrotvornu organizaciju. Znam da ih i danas ima puno no iskreno ne znam koliko su one poštene.

Mislim da kada bi u svijetu bilo više onih koji su doista spremni pomoći svijet bi bio bolji i ljepši. Znam da su to velike riječi, i da se to vjerojatno neće ostvariti, no kako se ono kaže „Nada umire zadnja“

Karlo Mitrovski, I. A

Svidjele su mi se radionice za radioničke vježbe

Odluku o upisu u Elektrotehničku školu donijela sam u sedmom razredu osnovne škole. Za ovu školu znam odmalena. Moja mama ovdje radi kao profesorica, a sestra se ovdje upisala prije tri godine. Ponekad sam listala njene udžbenike i proučavala nastavne sadržaje koje poučava. Odmah sam znala da želim postati tehničar za računalstvo. Na moju odluku nitko nije mogao utjecati i svi su me ukućani poduprli.

Moj prvi susret sa školom bio je davno. Iznenadio me broj cura u školi – bilo ih je samo dvadesetak. Svidjele su mi se radionice za radioničke vježbe, a posebno onaj novouređeni dio za pametno stanovanje.

Novoj sredini nisam se trebala puno prilagođavati. Od osnovne škole skoro je sve bilo različito – od profesora, učenika, pa sve do novih predmeta. S ostalim sam učenicima surađivala dobro. I oni su bili u novoj sredini kao i ja, pa smo odmah imali obzira jedni prema drugima. U novoj su mi sredini najviše pomogli sestra i cure iz razreda. Prve su ocjene bile odlične.

U srednjoj mi se školi sve sviđa. Nastavnici su uvijek dobre volje i susretljivi su. Najlakši predmet su mi radioničke vježbe, a najteži tehničko crtanje i dokumentiranje. Smatram da učim dovoljno – tri sata dnevno. Imam dovoljno slobodnog vremena, a provodim ga družeći se s prijateljima iz škole i susjedstva. Osjećam da je moj rad često nagrađen. Na kraju polugodišta očekujem odličan uspjeh. Naučila sam sve što se od mene tražilo. To ću znanje kasnije primijeniti u struci.

Ponekad se događa da roditelji utječu na djetetovu odluku u vezi s upisom u srednju školu. Smatram da to ne bi trebalo biti tako, jer neće roditelji tamo provesti četiri godine. Ova je škola za mene bila pravi izbor i ne mogu se zamisliti ni u jednoj drugoj školi i ni u jednom drugom razredu.

Magdalena Bednjanec, 1. C

U srednjoj školi

Tijekom osnovne škole često sam se sastajao sa školskom pedagoginjom, u povodu profesionalne orijentacije. Moram reći da mi je uvelike pomogla u izboru srednje škole. Isprva sam se dvojio između Prometne tehničke škole i računalnog tehničara u Zaprešiću, zbog skraćenog putovanja do škole. Međutim, škola u Zaprešiću, zbog ograničenog prostora (samo 1 razred po godini), prima mali broj učenika za svoj tehnički smjer te je zbog toga bodovni prag bio previsok za mene. Moj dobar prijatelj, godinu dana stariji od mene, pričao mi je o školi u koju su se on i mnogi naši zajednički prijatelji upisali. Bila je to Elektrotehnička škola. Nekoliko dana prije prvog upisnog roka, moj

tata odvezao je mene i mog prijatelja pred školu i rekao nam da malo „prošvrljamo“ uokolo. Prvo smo pošli u razgledavanje kvarta, čime nisam bio impresioniran, no dojmili su me se brojni kafići. Zatim smo otišli prema školskom prilazu i promatrali lijepe cure koje bi povremeno šetale ispred škole, a nakon toga smo lako zapazili i iznimnu profesionalnost školskog osoblja. Kada je započela nastava, sve mi se činilo kao ostvarenje sna. Bio je to novi početak, bez loših ocjena i negativnih dojmova koje bih inače ostavljao kod profesora. Nastojao sam biti pristupačan svojim novim prijateljima te im uvijek biti od pomoći, jer ne bih htio da se itko ponaša drukčije prema meni. Moja velika pomoć i moj vodič bio je onaj isti prijatelj koji mi je preporučio školu. Sjećanje iz osnovne me služilo dobro, tako da je palo i nekoliko dobrih ocjena. Kao i u svim srednjim školama, i ovdje postoje razna „loša“ društva, kojih se, usput i pazim. Međutim, dobrobit mojih razrednih kolega i većine profesora poništava tih nekoliko loših točaka. Osjećam da neki od njih traže previše. Uvijek sam više volio jezične predmete od onih stručnih, jer nisam nešto kada govorimo o zapamćivanju formula i računanju. Smatram da bih svakako trebao upregnuti sve svoje snage i započeti s redovitim učenjem ukoliko želim uopće proći ili završiti s ocjenama višim od dovoljan (2). Sve vrijeme provedeno izvan škole smatram slobodnim, čak i uz manje zadatke u održavanju kućanstva. Roditelji se uvijek nađu uz mene kada mi je potrebna pomoć. Osobno se ne želim preopteretiti s učenjem. Moj uspjeh na kraju i ne mora biti odličan ili uopće natprosječan. Većinu pojmova koje na nastavi obrađujemo smatram općim znanjem, pa se zato trudim oko toga. Neke stvar smatram nepotrebnima. Na primjer , korjenovanje. Ne znam hoću li doći u trgovinu i zatražiti korijen iz četiri kile banane! Želio bih poručiti učenicima neka obavezno uče, ali da ostave i malo vremena za zabavu. Profesori, imajte na umu da vaši učenici, uz vaš predmet imaju i desetak drugih za koje moraju učiti, pa ih ne opterećujte previše. Roditelji, budite obzirni prema svojoj djeci, ali ne u tolikim omjerima da ih smatrate svojim princezama i prinčevima. Granice moraju negdje biti povučene!

$$x = -\frac{b}{2a} \pm \frac{\sqrt{b^2-4ac}}{2a} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2-4ac}}{2a}.$$

Tomislav Sedlić, 1.f

Uživam u svojim slobodnim aktivnostima

Mama sjedi u boravku i razgovara s tatom, pozovu me da dođem tamo. Kada sam došao pitali su me zašto stalno „visim“ za tim laptopom? Samo sam se nasmijao i vratio se u svoju sobu i nastavio razgovarati sa svojim prijateljima koji žive diljem svijeta. Upoznao sam ih preko svoje najdraže igre, Overtorque stunt racing. Stekao sam mnogo iskustva

slušajući doživljaje i misli tih ljudi. Znam da sve ovo zvuči pomalo glupo s igricama, ali svejedno, možete mnogo toga naučiti. Kao što ste već mogli shvatiti moja slobodna aktivnost je igranje igrica. Za neke je to gubljenje vremena, za neke je zabavno. Moja je „opcija“ ova treća, igram dosta igrica, ali imam i svoju najdražu. To je igra utrka, stvarno je zabavna. Ima još dobrih različitih igara. Igram ih jer sam jednostavno miran uz njih. Opuštaju me...

Matej Vilić, I. H

Druženje s vatrogascima jako mi odgovara

Uvijek s nestrpljenjem iščekujem natjecanje. Ide mi dobro i trudim se da budem još bolji. Ne volim često izlaziti van pa mi druženje s vatrogascima jako odgovara. Kad nisam s vatrogascima pomažem roditeljima oko kod kuće. Njih jako volim. Oni mi u svemu pomažu. Nije mi teško pospremati svoju sobu, prati posuđe i druge stvari. Kad završim svoje poslove mogu sada raditi što god hoću. Jako se volim igrati na laptopu. Pišem zadaće i učim za srednju školu. Volim slušati glazbu kada sam kod kuće ili kada negdje idem van.

Petar Čmarec 1.H.razred

Kad se to dogodi svi ćemo biti zadovoljni

Biljni i životinjski svijet čini okolinu svih ljudi na Zemlji. Kako bi ta okolina bila pogodna za život u kvalitetnim uvjetima potrebno je pravilnom njegom s velikim poštovanjem stvoriti pogodnu okolinu i uvjete za život.

Iako se čini neprihvatljivim nema razloga za paniku. Još uvijek ima vremena za promjenu.

Čovjek, kao dio biljnog i životinjskog svijeta, izravno je uključen u kreiranje sudbine svijeta. Svojim ponašanjem može utjecati da svijet koji nas okružuje bude bolji.

Vrlo često čovjek nema vremena ili volje posvetiti se očuvanju okoliša. Nije u stanju stati na trenutak i preispitati svoj odnos prema okolini. Često vlada mišljenje da je potrebno doživjeti nešto neugodno kako bi se promijenio odnos prema drugima, a i prema sebi.

Velike katastrofe, kao što su potresi, poplave i požari u šumama ponekad nisu dovoljne kako bi se promijenila ljudska svijest. O biljnom i životinjskom svijetu stalno treba razmišljati i, po potrebi, djelovati. Kad se to dogodi svi ćemo biti zadovoljni.

Josip Golubić, IV. C

U srednjoj školi

Završetkom osmog razreda nisam znao u koju se srednju školu želim upisati. Zanimalo me područje elektrotehnike, računalstva i informatike pa sam u početku čvrsto odlučio da ću se upisati u 1.tehničku školu Nikole Tesle u Zagrebu. Međutim, na dan upisa, u ponedjeljak, shvatio sam da ta škola nema sve što ja tražim i tu se sve zakompliciralo.
Čuvši da Elektrotehnička škola u Zagrebu ima zanimanje tehničara za računalstvo te da je škola na vrlo dobrom glasu, otišao sam u nju, predao papire i čekao rezultate. Naravno, upao sam. Bio sam presretan i mogao sam nastaviti uživati u ljetnim praznicima bez briga i stresa. No, došao je i taj dan, prvi dan škole. Morao sam doći pred školu gdje su nas prozivali u uputili nas u školu. Razred mi se u početku nije sviđao te sam razmišljao o premještaju. S prezentacijom škole sam bio vrlo zadovoljan, a s društvom pomalo razočaran. Sljedeći dan, na radioničkim vježbama, promijenio sam mišljenje o društvu. Mislim da sam sudio prije nego što sam nekoga upoznao te shvatio da je razred super! Vrlo smo složni i svi smo se dobro privikli novoj sredini. Profesori su odlični, uvijek su spremni ponoviti gradivo i objasniti tako da svi sve shvatimo. Novi predmet, osnove elektrotehnike, mi je najzanimljiviji. Prva ocjena mi je bila petica iz geografije. U srednjoj školi profesori puno više traže, no ako se prema njima odnosimo s poštovanjem i pokazujemo želju za radom oni će se prema nama također odnositi s poštovanjem. Najteži predmet mi je računalstvo, no nadam se da ću ga naučiti i popraviti ocjene. Učim jako puno i puno vremena potrošim na pisanje zadaće, ali to je zbog mnogobrojnih predmeta. Kod škole mi se najviše sviđa što je svaki moj rad nagrađen i nastavnici ga uvažavaju. Mislim uspjehom, naravno i sa školom. Tko god se upiše u ovu školu neće požaliti! Nadam se da ću na kraju prvog polugodišta proći s čvrstom četvorkom, no probat ću se tijekom drugog polugodišta popraviti kako bih bio još bolji. Imam puno slobodnog vremena kojeg najviše koristim za druženje s prijateljima iz osnovne škole i za treninge. Sve znanje koje sam stekao u srednjoj školi često primjenjujem u svakodnevnom životu.
Svim budućim srednjoškolcima koji su vješti u informatici, matematici i fizici bih preporučio ovu školu. Moji roditelji su jako zadovoljni sa mnom i trenutačnim mojim uspjehom.

Borna Kordej 1.d

Nastavnici su susretljivi i tolerantni

Oduvijek me privlačila struja. Još kao mali sastavljao sam električne uređaje, zato sam rano donio odluku o upisu u ovu školu. Moji roditelji su poštovali moje želje i ja sam postao učenik Elektrotehničke škole u Zagrebu.

U početku sam bio zbunjen organizacijom nastave, učionicama, novim društvom, novim predmetima, novim sadržajima. U prilagođavanju su mi najviše pomogli moji novi prijatelji iz razreda. Prve ocjene su bile dobre, bio sam zadovoljan. Nastavnici su susretljivi i tolerantni. No, sada pri kraju polugodišta, osjećam da mi ponestaje energije i da sam psihički iscrpljen.

Čini mi se da su gotovo svi predmeti teški i zahtjevni. Gradiva je mnogo, te ako zapustim neke lekcije, imat ću problema. Ni moj rad nije uvijek nagrađen, jer osim toga koliko znam, ocjena ovisi i o tome koliko sam koncentriran na nastavi. Mnogo vremena provodim nad knjigom, ali čini mi se da to nije dovoljno. Zbog svega toga, slobodnog vremena imam malo, a bojim se da će u drugom polugodištu biti još teže. Opuštam se čitajući ili dok sam za računalom. Ali ipak ono što naučim u školi dobro mi je i u tome vidim smisao.

Na kraju poručujem svima da uživaju u ovom „bezbrižnom“ razdoblju jer poslije obveza u školi čeka nas posao, život i …

Toni Paduan I. b

MUDROSLOVICE POZNATIH NAM MUDRACA i "MUDRICA"

"Logika će vas odvesti od točke A do točke B. Mašta će vas povesti kamo god poželite."

/Albert Einstein/

"Jedna nas riječ oslobađa sveukupne životne težine i patnje. Ta je riječ ljubav."

/Sofoklo/

"Ne mogu reći što je ta moć. Samo znam da postoji."

/Alexander Graham Bell/

"Ne znam hoće li se čovječanstvo svjesno pridržavati zakona ljubavi. No, ne moram brinuti zbog toga. Taj će zakon funkcionirati isto onako kako funkcionira zakon sile teže, bez obzira na to prihvaćamo li ga mi ili ne."

/Mahatma Gandhi/

"Ljubav je ispunjeni zakon."

/Sveti Pavao/

"To je vječno i temeljno načelo, sadržano u svim stvarima, u svakom filozofskom sustavu, u svakoj religiji i u svakoj znanosti. Ne možete pobjeći zakonu ljubavi."

/Charles Haanel/

"Život vam se ne događa - život reagira na vas! O svakom dijelu svog života vi donosite odluke. Vi donosite odluke o svemu u svom životu - onim što dajete.

Volite, jer kad volite, koristite se najvećom moći u svemiru."

/Rhonda Byrne/

"Nije važno što vam se događa, nego kako reagirate na to."

/Epiktet/

"Još sam odlučna da budem vedra i sretna u kakvoj god se situaciji našla, jer sam iz iskustva naučila da veći dio naše sreće i nesreće ovisi o našim stavovima, a ne o okolnostima."

/Martha Washington/

"Odgovorite inteligentno čak i na neinteligentno ponašanje."

/Lao Tse/

"Kad god me netko uvrijedio, pokušao sam uzdići svoju dušu tako visoko da je uvreda ne može dosegnuti."

/Rene Descartes/

"Svaki slobodni trenutak prilika je da budete zahvalni. Što dublju zahvalnost osjećate, to više ljubavi možete pružati, a što više ljubavi pružate, to više ljubavi možete primati."

/Rhonda Byrne/

"Napravivši prvi korak ispunjen dobrom mišlju, drugi dobrom riječju, a treći dobrim djelom, ušao sam u raj."

/nepoznati autor/

"Kako u vama raste ljubav, tako raste i ljepota. Jer, ljubav je ljepota duše."

/Sveti Augustin/

"U neredu pronađite jednostavnost. U neskladu pronađite sklad. Usred poteškoća krije se prilika."

/Albert Einstein/

"Kad pogledam Sunčev sustav, uviđam da je Zemlja na pravoj udaljenosti od Sunca kako bi mogla primati potrebnu količinu topline i svjetlosti. To se nije moglo dogoditi slučajno."

/Isaac Newton/

" Činjenice su u ovoj povezanosti toliko čudesne da izgleda kao da je sam Stvoritelj dizajnirao ovaj planet."

/Nikola Tesla/

Za Napon riječi pripremila Mirjana Čakara, prof. ☺

LEKSIKON

Parni stroj - *Svaki drugi stroj.Ostali su neparni.*

Nogomet - *Razbibriga za dvije vrste muškaraca: za one koji nemaju djevojke i za one koji imaju žene.*

Djetinjstvo - *To ti dođe kao kvalitetno pijanstvo, znaš da je bilo super, al' se ipak ne sjećaš što se sve događalo.*

Čoko plazma - *Televizor pokraj male djece bez nadzora.*

Građanski rat - *Natjecanje u kojem svi sudionici imaju prednost domaćeg terena.*

P.S. - *Post skriptum iliti po naški "Poslije sam se sjetio".*

Znanstveno-istraživački rad - *Traženje knjiga po kući par dana prije ispita.*

Depresija - *Kada se više ne radujete ni tuđoj nesreći.*

Zasićenje vezom - *Kada sve filmove gledate do kraja.*

Udaja - *Trenutak kada žena zamijeni pažnju svih muškaraca za nepažnju jednog.*

Sve je pod kontrolom - *Ohrabrujuća izjava. Sve dok se ne postavi pitanje ČIJOM?*

Post - *Mršavljenje uz Božju pomoć.*

Čovjek uči dok je živ - *Izreka koju su mnogi učenici pogrešno shvatili.*

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:
Doroteja Bednjanec, Magdalena Bednjanec, Sandro Vučko, Matija Matasić, Matija Gjurak, Mario Lončarek, Ivan Hećimović, Marko Pavić, Josip Vicić, Marko Štetner, Kristijan Špehar, Nikola Lobor, Karlo Hrlić, Marijo Britvić, Juraj Stražić, Matej Vilić, Petar Čmarec, Josip Golubić, Borna Kordej i Toni Paduan

GLAVNA I ODGOVORNA UREDNICA: Doroteja Bednjanec

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Renato Matejaš, prof.

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof.

PROFESORI SURADNICI: Boženka Barbir, Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan, Jelena Stojanović, Dalma Mišura, Romana Bogut i Divna Ćurić

List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2012./2013.

Godina 21. Broj 38.